HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina huhtikuun 19. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 16

"Totuutta ette rautoihin te saa—
Te ette valoa voi hävittää—
maailma kerran vaatii palkkiolle!"

Valon välähdys eduskunnassa.

„Minä en tietysti tahdo epäillä herra puhemiehen tulkintaa tässä asiassa, mutta minä en voi liion salata sitä, että minä tässä näen puoluemielen vaikutusta.',

Kun eduskunnan puhemies viitaten valtiopäiväjärjestykseen kieltäytyi esittelemästä edustaja Virkkusen ym. tekemää n.k. Mäntsälän armahduslaki-aloitetta, niin lausui edustaja Hilja Riipinen otsikossa lainatut sanat.

Nämä sanat tulkittiin loukkaukseksi puhemiestä vastaan. Puoluemieli ei siis voi vaikuttaa eduskunnassa eikä ainakaan sen puhemiehessä!

Jälkiseurauksena edustaja Riipisen esiintymisestä oli se kirjelmä, jonka allekirjoittajina olivat m.m. edustajat Hakkila ja Tanner y.m. ja jossa pyydettiin, että puhemies saattaisi eduskunnan päätettäväksi, että edustaja Riipinen pidätettäisiin tämän viikon istunnoista. Eduskunta tekikin tämän suuntaisen päätöksen.

Oliko rikos lausua eduskunnassa, että jokin ratkaisu kuvastaa puoluemieltä. Meistä on aivan luonnollista, että kaikki ratkaisut, joita eduskunnassa tehdään kuvastavat puoluemieltä eikä asia muuten voi ollakaan. Voiko kukaan kylmästi ajatteleva väittää jotain päinvastaista.

Se, että puhemies Kallio ratkaisi puheenaolevan asian, niin kuin teki, on aivan luonnollista. Jos puheenjohtajan paikalla olisi ollut esim. jokin iikooälläläinen, niin ratkaisu olisi ollut *varmasti päinvastainen,* ja sekin olisi ollut vallan luonnollista. *Molemmissa tapauksissa olisi noudatettu yhtä hyvin valtiopäiväjärjestystä huolimatta siitä, että ratkaisut olisivat olleet toistensa vastakohtia. Onko ketään, joka voi väittää, ettei näissä toistensa vastakohdissa olisi ollut vaikuttamassa erilaiset katsantokannat, puoluemieli?* Koko meidän eduskuntamme työskentely on rakennettu puolueitten ja puoluemielen varaan. Ja siinähän se ikävyys onkin, että kaikki meillä rakentuu siten. Jos puhemies Kallio olisi tehnyt toisen ratkaisun, kun teki, niin hän ei olisi täyttänyt niitä toiveita, mitä maalaisliiton valitsijat ovat häneen kiinnittäneet; hän olisi kieltänyt itsensä. Jos luullaan, että kun edustaja asettuu eduskunnassa puhemiehen paikalle, niin silloin hän ei ole enää puoluemies, niin erehdytään suuresti. Edustaja pettää valitsijansa, jos hän ei jaksa noudattaa sitä katsantokantaa, mitä hän valituksi tullessaan on ollut.

Aivan eri kysymys on se, että tulee noudattaa valtiopäiväjärjestystä sekä puheenjohtajana tasapuolisesti suhtautua vastapuolenkin edustajiin. *Mutta vapautua puoluemielestä nykyisessä eduskunnassa, on mahdottomuus. Se olisi sitä paitsi luonnotonta.*

Niiden joukossa, jotka ehkä äänekkäimmin näkivät edustaja Riipisen tehneen rikoksen, oli miehiä, joitten sopisi muistaa niitä päätöksiä, joita eduskuntamme teki 1917 suurten joukkojen painostuksen alaisena. Oliko silloin puoluemieli päätöksiin vaikuttamassa?

Eniten meitä ihmetyttää se, ettei eduskunnassa löytynyt yhtään ääntä, joka olisi ymmärtänyt, *että edustaja Riipisen lausunto oli vain totuuden toteamista, totuuden, jonka olisi luullut olevan kaikille ilman muuta selviön.* Mutta niin olivat edustaja Riipisen ryhmätoveritkin *puoluemielen sokaisemia, että matalamielisesti oikein ehta puoluemiehen tavoin rupesivat tinkimään pienempää rangaistusta muka tehdystä rikoksesta sen sijaan, että olisivat reippaasti osoittaneet, että edustajat olivat täydelleen puoluemielen sokaisemia tässäkin asiassa.*

Edustaja Riipisen mainittu lausunto oli pelkän totuuden ilmaisu ja vieläpä naisen suusta. Me nostamme kätemme.

Jo etukäteen kaiken varalta tahdomme ilmoittaa, ettemme ole yläolevaa kirjoittaneet loukataksemme eduskuntaamme tai edustajia, vaan olemme sen tehneet rakentavassa mielessä saadaksemme eduskunnan arvovallan nousemaan ja selaiseksi sen varmasti jokainen, joka ei ole puoluemielen sokaisema, käsittääkin.

Ammattiliitto,

sosialidemokratia ja porvarillisuus.

Aivan yleisenä käsityksenä ammattiliitosta on se, että se ja sosialidemokratia kuuluvat erottamattomasti yhteen. Tämä käsitys on kuitenkin aivan väärä, mutta on saanut alkunsa siitä tosiseikasta, että porvarit ovat antaneet työväestön edun ajamisen marxilaisten monopoliksi. Täten joutui ammattiliitto, joka oli alkuaan perustettu puolustamaan työnottajien yleisiä sosiaalisia oikeuksia ja taistelemaan heidän parempien elinmahdollisuuksiensa puolesta, siksi välikappaleeksi, jollaisena sosialidemokraattinen puolue käyttää sitä poliittisessa luokkataistelussaan.

Sosialidemokratia käsitti ammattiliiton suuren merkityksen, varmisti itselleen tuon välikappaleen ja sai sen mukana menestyksen. Porvarillisuus ei sitä ymmärtänyt, siksi sen poliittinen asema heikentyi. Se uskoi nenäviisaalla hylkäämisellä voivansa tehdä lopun loogillisesta kehityksestä ja pakoitti sen täten epäloogillisiin uomiin, sillä **luulo, että ammatillinen liike itsenään olisi jotain isänmaalle vihamielistä, on typeryyttä ja sitäpaitsi valhetta.** Paremminkin on päinnvastoin. Jos ammatillisen toiminnan päämääränä on parantaa sen säädyn asemaa, joka muodostaa yhden kansamme peruspylvään, ei se vaikuta ainoastaan isänmaata ja valtiota rakentavasti, vaan sanan todellisen käsitteen mukaisesti »kansallisesti». Auttaakohan se siten mukana niitten sosiaalisten edellytysten luomisessa, joita ilman yleistä kansallista kasvatus- ja vaurastumistyötä ei voida ajatellakaan.

Kysymys ammattiliiton tarpeellisuudesta on todellakin aivan tarpeeton. Niin kauan kuin liberalismi vallitsee ja niin kauan kuin työnantajien joukossa on ihmisiä, joilla on pieni ym-

(Jatk. siv. 3)

Älykkyyskoe

„KAUPPALEHDEN" arv. Toimitukselle.

Kehoitamme Teitä nopeasti lukemaan allaolevat luvut:

20,
50,
12,
17,
19,
15,
8,
—3,
19.

Kysymys kuuluu: **Mikä näistä luvuista on suurin?**

Vastaatte: 50.

Väärin! Ihan päin seiniä vastattu. Kehoitimmehan Teitä lukemaan **nopeasti.** Siis lukekaa nopeasti. Varmasti lopulta vastaatte oikein — —.

Oikea vastaus kuuluu: **Suurin luku on 19.**

Kehoitamme Teitä sitten nopeasti tarkistamaan allaolevat vähennyslaskut ja saadun erotuksen myös prosenteissa verrattuna vähennettävään:

2,914,919 —	2,342,794	=	572,125,	noin	**20 %**
5,598,855 —	2,800,000	=	2,798,855,	noin	**50 %**
401,321 —	352,451	=	48,870,	noin	**12 %**
115,042 —	95,745	=	19,297,	noin	**17 %**
36,490 —	29,600	=	6,890,	noin	**19 %**
13,294,000 —	11,370,000	=	1,924,000,	noin	**15 %**
52,523 —	48,334	=	4,189,	noin	**8 %**
369,862 —	381,901	=	—12,039,	noin	**—3 %**
484,213 —	392,294	=	91,919,	noin	**19 %**

Kysymys kuuluu: **Mikä näisä erotuksista sekä lukuarvolleen että prosentteina on suurin?**

Jos väitätte, että suurin erotus on 2,798,855 ja prosentteina 50, niin kuinka olette sellaisen tulleet huomanneeksi? Jos nopeasti tarkastelette noita erotuksia, niin varmasti huomaatte helpommin, että erotus 91,919 eli 19 % on suurempi kuin lähinnä edelliset. Se siis kiinnittää huomiotanne. Ja jos Te väitätte muillekin, jotka nuo erotukset nopeasti silmäilevät, että erotus 91,919 eli 19 % **kiinnittää erikoisesti huomiota, niin muut sen uskovat** vaivautumatta tarkemmin tutkimaan luetteloa. Paremmin he sen vielä uskovat, jos erotus ja prosentit **eivät olekaan lasketut,** vaan ilmoitetaan vain vähennettävä ja vähentäjä, sillä eihän ihmisillä ole lehteä lukiessaan aikaa kontrolloida lehden toimituksessa suoritettuja siitäpois- ja prosenttilaskuja!

Sanomalehtien uutiset ovat seurustelussa mielellään käytettyjä puheenaiheita. Jos esim. Te Kauppalehdessä sanotte, että erikoisesti erotus 91,919 eli 19 % kiinnittää huomiota, niin kiertää tämä tieto hyvin herkästi miehestä mieheen, kun vain tulee erotuksista puhe. **Ja yleisön mieleen jää käsitys, että luku91,919 eli 19 % on jotain erikoista, jonka avulla voi esiintyä tietorikkaana toisten seurassa.** Näin voidaan helposi pimittää yleisöltä tuo todellisesti suurin erotus 2,798,855 eli 50 % silti joutumatta varsinaisesti valehtelijan kirjoihin. Sillä ettehän Te ole väittäneetkään, että erotus, joka erikoisesti kiinnittää huomiota, olisi samalla suurin.

On sen vuoksi Kauppalehteä lukevan luettava se vissillä varovaisuudella, sillä mainittu lehti on tosiaankin yllämainittuun tapaan pimittänyt yleisöltä eroituksen 50 % ja maininnut, että erikoisesti kiinnittää huomiota erotus 19 %. Tämä on tapahtunut Kauppalehdessä n:o 87 (18. 4. —34) ja tiedot koskevat työttömien lukumäärän muutoksia eri maissa vuoden aikana. Edellä luetellun taulukon vähennettävät ja vähentäjät on saatu mainitusta työttömien lukumääriä koskevasta Kauppalehden uutisesta. Vähennettävät ilmoittavat työttömien lukumäärän talvella 1933 ja vähentäjät saman lukumäärän talvella 1934, ja **erotuksia ei ole uutisessa ilmoitettu** lukuarvoilleen eikä prosentteina. Järjestys uutisessa on sama kuin taulukossa, ja ovat valtiot vastaavassa järjestyksessä seuraavat:

Englanti.
Saksa.
Itävalta.
Australia.

(Jatk. siv. 3.)

Poliittisen pulan syy.

SKJ:n kokouksessa Heimolassa 16.4.34 av. Tiluksen pitämä puhe.

Kansalaiset.

Suomen Kansan Järjestö on jälleen tänä iltana kutsunut Teitä kaikkia tähän tilaisuuteen voidakseen Teille selvitellä nykyisen, epäilemättä murrosajan jokaiselle kansalaiselle asettamia kysymyksiä. Suomen Kansan Järjestö tahtoo tässä tilaisuudessa omalta osaltaan antaa Teille kaikille sitä poliittista ja talouspoliittista tietoa ja koulutusta, joka, ajateltakoonpa asioita miltä puolelta tahansa **ehdottomasti** on demokraattisen, kansanvaltaisen valtio- ja talouselämämuodon välttämätön edellytys. Sanon, että tämä poliittinen ja talouspoliittinen koulutus on kansakunnan jokaiselle jäsenelle **välttämätön,** sillä niinkuin on itsestään selvää, että suutari ei tee kenkää, ellei hän osaa sitä tehdä, samoin ei kansakunta osaa hallita itseään, ellei sen jokaisella jäsenellä ole siihen vaadittavaa tietoa ja taitoa. Kerta kaikkiaan: kansakunnan jokaiselle jäsenelle voidaan antaa poliittista toimivaltaa vain juuri siinä määrässä, kuin hänen poliittinen kasvatuksensa ja kypsyneisyytensä sallii. Ei yhtään enempää, mutta kansakunnan jäsenellä on oikeus vaatia, ettei myöskään yhtään vähempää.

Mitä suomalaisen kansakunnan poliitliseen kouluutukseen tulee, niin voi helposti todeta, että se on huono; itse asiassa: se on kurjan huono. Otanpa erään valaisevan esimerkin: Meidän nykyisen demokratiamme, kansanvaltamme kannattajat painostavat yksipuolisesti sitä seikkaa, että kaikkein luonteenomaisinta demokraattiseile eli kansanvaltaiselle valtiojärjestykselle on pyrkimys toteuttaa vapausajatus valtiollisessa elämässä. Tämän ajatuksen on äskettäin esittänyt m.m. suurimman porvarillisen puolueemme todennäköisesti teräväpäisin mies äskettäin ilmestyneessä kirjasessaan. **Ja kumminkin** on todettava, että tämä ajatus on lievimmin sanoen pintapuolinen, suoraan sanoen väärä. Demokratia on suoranaisen käännössananansa, kansanvallan

(Jatk. siv. 3.)

Taistelu työmiehestä.

Kansanvaltaisessa valtiossa on joukkojen merkitys tärkeä, sillä valtiollisen elämän suunta riippuu suurten kansanryhmien ajattelutavasta. Senvuoksi vallanpitäjät ja varsinkin uudistuksiin pyrkivät ryhmät tai persoonallisuudet aina ja kaikkina aikoina ovat pyrkineet esityksillään saamaan puolelleen joukot. Suurten massojen ympärillä käydään lakkaamatta kiihkeätä omistustaistelua. Luvataan paljon. Luvataan suorastaan kaikkea, mitä arvellaan tuon suuren joukon haluavan ja tarvitsevan. Eräs täilainen suuri kansanryhmä, jolle luvataan, on ruumiillisen työn tekijät, — **työväestö.** Mutta ottaen huomioon lupausten suusuuden on työväestö jäänyt lupausten täyttämiseen nähden aina pienimmälle osalle. Katkerat pettymykset ovat olleet kuitenkin palkkiona annetusta luottamuksesta.

Tämän hetken Suomen valtiollisessa elämässä on syntynyt suorastaan kilpajuoksu siitä, kuka voi luvata enimmän työmiehelle ja maanviljelijälle. Näistä kahdesta suuresta väestöryhmän kannatuksesta nimittäin riippuu, miten valtasuunnan asioita hoidetaan. Tässä kirjoituksessa on tarkoitus kuitenkin yksinomaan tarkastella asioita työmiehen kannalta ja jättää maanviljelijän asema seuraavaan kertaan.

Sosialidemokraattinen puole on se, joka pitää itseään erikoisoikeutettuna huolehtia työmiehen eduista ja sosiaalisista uudistuksista. Jokaisen sivulta päin tulleen yrityksen työväen puolesta, leimaa mainittu puolue petosyritykseksi työväestöä kohtaan. Tässä uskottelussaan onkin sos.dem. johto suurin piirtein onnistunut — **tähän asti.** Työmies on saatu uskomaan, että marxilaiset opit ovat ainoat keinot työmiehen olojen parantamiseksi.

(Jatk. siv. 3.)

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

KOTIMAA.

12.4. Tammi—maaliskuun tuonti oli 877.4 milj., vienti 846.1 milj.

*

12.4. Pohjois-pohjalainen osakunta hyväksyy edustajainsa menettelyn Tartossa.

*

12.4. Värtsilä-yhtiö täyttää 100 vuotta. Tehtaitten perustaja oli Niilo Ludvig Arppe.

*

12.4. Suomen Sotakorkeakoulu vietti eilen 10-vuotisjuhlaansa.

*

12.4. Helsingin tuomiokunnan tuomariksi on nimitetty Viipurin hovioikeuden presidentti.

13.4. Inspehtorikollegio on antanut varoituksen pohjois-pohjalaisen osakunnan edustajille ja kuraattorille heidän esiintymisestään Tarton ylioppilaskokousjutussa.

*

13.4. Tampereen kunnallisvaalit on kumottu.

*

13.4. Punaisia lippuja ei sallita vappumielenosoituksissa käyttää.

*

13.4. Suomen paperi-insinöörien 20-vuotisjuhlassa piti Tukholman tekn. korkeakoulun professori E. Hägglund esitelmän osoittaen, että puusta voidaan valmistaa sokeria. Tällä on huomattava meriktys esim. karjatalouden alalla.

13.4. Helsingin valtauksen vuosipäivää vietettiin eilen monin juhlallisuuksin.

*

13.4. Valtion tilinpäätös vuodelta 1933 osoittaa 53.3 milj. ylijäämää.

*

13.4. Helmikuun liikennetulot ovat nousseet rautateillä edellisestä vuodesta 11 milj.

*

14.4. Korkeimman oikeuden päätös on tullut Mäntsälän jutussa. Tuomiot ovat jääneet pienin muutoksin hovioikeuden tuomion varaan.

*

14.4. Talousneuvostokysymys lykkäytyy epämääräiseen tulevaisuuteen. Lakiehdotus on palautettu uudelleen perustuslakivaliokuntaan.

*

15.4. Varat. L. Pohjanheimo anoo, että valtioneuvosto kumoaisi Helsingin valtuuston päätöksen, alueen luovuttamisesta juutalaiselle seurakunnalle Hesperiankadulla, koska päätös loukkaa luterilaisten etuja ja oikeuksia.

*

17.4. Mäntsälän jutussa ehdottomaan vapausrangaistukseen tuomittujen vapauttamiseksi on eduskunnassa tehty lakialoite.

*

17.4. Sosialistit ovat Kuopiossa rikkoneet puserolakia ja joutuvat siitä vastaamaan.

*

17.4. Kommunistilait hyväksyttiin eilen lopullisesti eduskunnassa.

*

17.4. Metsäpäivät jatkuvat edelleen. M.m. pääjohtaja Kajander on pitänyt esitelmän.

*

17.4. Bärlund toi Suomeen Euroopan mestaruuden nyrkkeilyssä raskaassa sarjassa.

*

18.4. Japanin uusi lähettiläs Toshio Shiratori saapui eilen Helsinkiin.

*

18.4. Valtiontilintarkastajain lausunnon mukaan osoittavat valtion tilit vuodelta 1932 valtion rahataloudellisen aseman suuresti huonontuneen.

*

19.4. Insinööriupseerien koulutus tulee järjestettäväksi uudelle kannalle.

*

19.4. Metsähallitus on täyttänyt 75 vuotta.

ULKOMAAT.

12.4. Japani asettaa sotilasasiamiehen Helsinkiin.

*

12.4. Viron riigikogun istuntokausi lopetetaan tk. 24 pnä.

*

12.4. Inflatiota Ranskassa ei voida välttää, näin ilmoitetaan Lontoosta.

*

13.4. Tanskassa on puhjennut suuri merimieslakko.

*

13.4. Viron rintamasoturien johtajat pannaan syytteeseen sotaoikeudessa.

*

13.4. Itävallassa ruvetaan käyttämään samanlaista vaihtorahaa ja postimerkkejä kuin Unkarissakin.

*

14.4. Riigikogun puhemiehistö ei katso voivansa ryhtyä riigikogun jäsenmäärän vähentämiseen.

Kenraali Larka on saapunut Tallinnaan käyden tervehtimässä järjestötovereitaan.

*

14.4. Espanjassa on laadittu taloudellinen viisivuotissuunnitelma, joka sisältää m.m., että 1,300 milj. ha uutta viljelyskelpoista maata otetaan käytäntöön. Kustannukset on laskettu 5 miljaardiksi pesetaksi.

14.4. Lakkoliike leviää Yhdysvalloissa.

*

15.4. Ranskassa on hallitus päättänyt aseistaa kansallissosialistiset järjestöt. 100,000 miestä on jo aseistettu.

*

15.4. Viron valtakunnanoikeus on hylännyt vapaussoturien valitukset hallituksen laittomuuksista.

*

15.4. Saksan ulkomaisista veloista neuvotellaan Berlinissä tk. lopulla.

*

17.4. Viron puolueet alkavat hermostua. Kenraaleja asetetaan tärkeisiin siviilivirkoihin. Ajan Suunta on kielletty Virossa 2 vuoden ajaksi.

*

17.4. Unkari vaatii rauhansopimuksen tarkistamista.

*

17.4. Neuvosto-Venäjällä otetaan urakkapalkka käytäntöön koko teollisuudessa. Työpalkat ovat jyrkästi laskeneet.

*

18.4. Puutavarain vienti Ruotsissa on viime aikoina huomattavasti lisääntynyt.

18.4. Norja hankkii metsänistutuksella metsiä hakattujen tilalle. Valtion metsissä on jo 60 vuoden ajan suoritettu järkiperäistä metsänhoitotoimintaa.

*

18.4. Eduskunnassa puhemies kieltäytyi esittämästä eduskunnalle n.k. armahduslakia.

*

18.4. Trotski karkoitetaan Ranskasta.

*

18.4. Kenraali Larka on esittänyt vangittujen asian pikaista käsittelyä oikeudessa.

*

18.4. Bolshevikit pitävät Kiinan Turkestania temmellyskenttänään.

*

19.4. Köpenhaminassa on kommunistikapina. Rajuja yhteenottoja on tapahtunut eri puolilla maata.

*

19.4. Moskovassa liikkuu huhuja, että GPU lakkautettaisiin.

*

19.4. Kenraali Larka vakuuttaa, etteivät vapaussoturit suunnitelleet vallankaappausta.

„Vihreä kulta — Suomen turva", „Puu ja pahvi — Suomen mahti"?

Ylläolevat otsikkosanat ovat peräisin metsäylioppilaiden propagandakulkueesta.

Niin. me vietämme paraikaa metsäpäiviä ja ylläolevat sanat täydelleen osoittavat, missä mielessä päiviä vietetään. Päivillä on pidetty luonnollisesti loistavia puheita, joissa kansamme huomio on koetettu kiinnittää metsiimme ja siihen suurenmoiseen tulokseen, minkä puuteollisuus on »maallemme tuottanut».

Valitamme, ettemme voi ilman muuta yhtyä tähän sinfoniaan, vaan rehellisyyden ja kansamme kokonaisuuden etu silmämääränä meidän on yhdyttävä tähän juhlintaan tuomalla esille *kerettiläisen ajatuksia,* jotka tosin suurelta osalta hukkunevat tässä sokeassa juhlinnassa.

On luonnollista, että kiinnitetään huomiota meidän metsätuotteiden vientiin, joka muodostaa 85 % koko viennistämme. Se on tärkeä tekijä koko meidän kansakuntamme taloudessa ja juuri siksi on ensiluokkaisen tärkeätä tuntea, mihin puutavarateollisuutemme menestys pohjautuu. Kaikki ovat haltioituneet niistä suurista luvuista, jotka puuteollisuus on nyt tilaisuudessa esittämään. On lohdutonta, ettei olla huomattu, *että loistava tulos on saatu suureksi osaksi Suomen kansan kärsimysten kustannuksella.* Puuteollisuutemme on »loistavasti» mennyt eteenpäin kuluneena vuonna, *mutta ruumiillisen työntekijät, maanviljelijät, metsänomistajat, koko suuri, yhteinen kansamme on saanut kärsiä.*

Ei olla metsäpäivien juhlinnassa sattumaltakaan muistettu, että puuteollisuuden raaka-aine on ostettu polkuhintaan, työt on teetetty nälkäpalkoilla, vai millä nimellä on kutsuttava niitäkin 10—15 markan päiväpalkkoja, joita kuluneenakin talvena on metsätyömailla maksettu, ja että veronmaksajat on suurelta osalta pakoitettu auttamaan puutavaramme maastavientiä sen kautta, että kuntien on pitänyt auttaa puuliikkeiden työläisiä työnkin aikana. Meidän maamme valuuttaolot on järjestetty niin, että vientimme hyötyisi niistä mahdollisimman isoisesti. Markka on poljettu ulkomailla alhaiseksi, luottolaitoksissa korottomina lepääviä suuria kassavaroja ei ole tarkoituksella laskettu liikkeelle, jotta korkea korko voitaisiin säilyttää ja markan arvo kotimaassa olisi mahdollisimman korkea, jolloin velkaantuneet talonpojat pakoitetaan polkuhintaan myymään metsänsä saadakseen rahaa korkeitten korkojen maksuun. Koko maan *ulkomainen tuonti on järjestetty viennin etujen mukaisesti ja vientiä palvelemaan ja kaikki tämä koko kansan kustannuksella. Jos tämä viennin loistava tulos olisi tuottanut hyötyä koko kansalle, niin juhlinnan voisi ymmärtää, mutta kun tietää että sen suuri hyöty on koitunut vain vientiliikkeiden pienen täysin rajoitetun ryhmän hyväksi.*

Meillä ollaan valmiit tuomitsemaan Venäjän puutavaradumppaus, mutta se, mitä meillä on tapahtunut ja tapahtuu puutavarateollisuudessa, on sangen läheistä sukua bolsheviikkien vastaaville oloille. Siinä saattaa olla määrissä eroa, *mutta periaatteessa ei.*

Kansakunnan elämä ja kansan hyvinvointi on pääasia eikä se, että työn ja omaisuuksien ryöstön kautta yksityisexportin pyrkimykset kukoistavat.

Tätä tilannetta me kutsumme liberalistiseksi kurjuudeksi, yleensähän se tunnetaan meillä — kansanvallan ja vapauden nimellä.

Milloin meidän työväenjohtajamme ovat rehellisesti asettuneet tällaista työn ryöstöä vastaan! Ei milloinkaan. Heillähän onkin apuna kaikkeen avustukset ja yleiset työt. Mutta sos.demokraatitkin tunnustavat jo julkisestikin, *että he työskentelevät yhdessä yksityiskapitalismin kanssa,* kuten ruotsinmaalainen professori Myrdal äskettäin täällä selitti ja josta seikasta me olemme puhuneet lakkaamatta. Meidän työväenjohtajamme ovat vannoutuneita kapitalismin kannattajia käytännössä. jos kohta he vielä julkisuudessa kansalle uskottelevat olevansa kapitalismin vastustajia.

Jos joku luulee, että me kaikella ylläolevalla tahtoisimme hyökätä vientiliikkeiden harjoittajia ja vientiä vastaan, niin hän erehtyy suuresti. *Tämä on hätähuuto Suomen kansalle. Suomen koko kansan hyväksi me tahdomme taistella.* Me tiedämme, että kaiken ylläesitetyn järjettömyyden on saanut ja vastakin saa Suomen kansa maksaa. Vientiliikkeiden loistotuloksesta hyötyvät vain jotkut harvat, *mutta niiden tappiot maksatetaan kansalla,* kuten nytkin on tehty ja vastakin tehdään, kun puuliikkeitä pahat päivät kohtaavat.

Nykyiset loistokonjunktuurit puutavarateollisuuden alalla ovat niin innostaneet mainitun alan päätekijöitä, että maahamme perustetaan useita uusia selluloosa jättiläistehtaita, joiden valmistus vaihtelee 60—100,000 tonniin vuodessa. Ei pälkähdä päähän, että ne mahdollisuudet, mitkä nyt ovat olemassa, saattavat taas äkkiä katketa. Maailmansodan jälkeen meidän suurteollisuuslaitoksemme viettivät hurjaa, sokeaa nousukautta. Se sai *taka-iskun,* mutta sen sijaan, että siitä olisivat vastanneet hyvästä ajasta hyötyneet puuliikkeet ja niitä tukeneet luottolaitokset, *se maksatettiin kansamme nälällä ja kurjuudella. Helppo on yrittää sokeasti ja loistaa hyvänä aikana, kun ei ole pelkoa siitä, että tarvitsee tappiosta vastata, vaan kun vastakin vastatuulen satiuessa voidaan kansa panna viulut maksamaan.*

Nämäkin uudet tehtaat, jotka paraikaa ovat suunnitteilla ja rakenteilla, tulevat loistalaitoksiksi, tuottavat paljon. Mutta ei juolahda kenenkään mieleen, ovatko lisätuotannolle ostajat tiedossa, onko tämä kaikki terveellistä tuotantoa rakentaa tulevaisuus harvinaisen nousukonjunktuurin varaan. Onko varmuus siitä, että Suomen kansa jaksaa kaikki maksaa, vai luotetaanko siihen, että Suomen markka ulkomailla taas voidaan laskea? Onhan se koeteltu keino. Ja auttajia siinä työssä on yllin kyllin, samat tekijät, jotka tähänkin saakka ovat meidän rahatalousjärjestelmäämme »avuliaasti» korkoryöstöllään tukeneet — *kansainväliset juutalaiset.* Näidenkö — maamme vihollisten varaan ja armoille tahdotaan rakentaa meidän kansallisomaisuutemme maastavienti?

Se juhlamainostuskin, jota metsäpäivien aikana on suoritettu, todistaa sokeutta, jonka kansa saa maksaa. Ei ajatella kansakunnan kokonaisuuden hyvinvointia, vaan mainostuksesta ja julkisista esiintymisistä päättäen kaikki kansalaiset tahdotaan saattaa vientiliikkeiden pienen ryhmän hyvinvointia palvelemaan. Työtätekevät massat tästä kaikesta eniten tulevat kärsimään, mutta se ei näytä vahingossakaan liikuttavan edes työväenaatteen »monopoolisoineita» asianajajia.

Metsätaloutta opiskelevat ylioppilaat näkyvät sokeasti olevan mainostuksessa mukana tietämättä ollenkaan sitä, *että he suunnitellessaan tulevansa kansaa palvelemaan jo opiskeluaikanaan saatetaan pienen, itsekkään, kansaamme ryöstävän ryhmän auliiksi, sokeiksi palvelijoiksi.* A.K.S., polyteekkarit ja muut ylioppilaat ovat tässä vetävässä virrassa mukana tukemassa tätä riistopolitiikkaa. Valitettavasti täytyy sanoa, että Suomen kasvava nuoriso on sokea innossaan.

Tässä yhteydessä sopii mainita, että parhaat suomalaiset terveet miehet ja sotilaat ovat ennenkin johdettu vieraille maille tappelemaan ja kansalle vieraita asioita palvelemaan. Se tapahtuu vielä tänäänkin meidän maassamme, siihen ovat sotkeutuneet meidän »valiojoukkomme», *sitä työtä on saatettu myöskin nouseva ylioppilaspolvemme sokeasti palvelemaan.*

Metsiemme "vihreä kulta" on kultaa vasta silloin, kun se kansallisomaisuutenamme on kultaa koko kansalle. Puu ja pahvi ovat — Suomen mahti, mutta vasta silloin, kun ne koituvat siunaukseksi yhteiselle työtätekevälle kansallemme ja tietävät sille terveyttä ja voimaa.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Olemme lainanneet *Josef Julius Wecksellin* näytelmästä "Daniel Hjort" allaolevan kappaleen.

KOLMAS KOHTAUS.

Daniel Hjort. Katri.

Katri.

Miss' olet
Sä, jonka vuoks kakskymment' olen vuotta
Okaissa jalkan' veriin käynyt, missä
Sä tuttava ja sentään vieras, jolle
Ma aseen tuon kuin verenkosto tuiman
Ja sitkeän kuin verivaino?

Daniel Hjort.

Tässä
Ma olen, jos mua tarkoitat.

Katri.

Ken olet
Lupasin ilmaista. Voin enemmänkin,
Voin äitis helmaan viedä sun, ja isäs —
Haudalle.

Daniel Hjort.

Voi, jos tuskaa toivotonta
On rintas tuntenut ja sentään petät
Sydäntäin tyhjää valhetoiveilla!

Katri.

En petä, jos et sinä vaan mua petä.
Mut ennenkuin mä mitään lausun, vastaa,
Sä rohkenetko kaikki hyljätä,
Jot, ennen kunnioitit, unheen yöhön
Kaikk' upottaa, jot' ennen rakastit.

Daniel Hjort.

Sä kysyt, rohkenenko. Rohkeutt'
Ei tarve, kun ei taistelua löydy;
Täss' edessäsi sydämen näät vaan,
Jok' ystävyyttä, helleytt' ei tunne,
Jok' iän kaiken janonnut on hiukan
Vaan rakkautta, mut ei sitä saanut,
Jok', yksin jäänynnä kuin linnunpoika
Luodolle autiolle, riutuu pois
Ikuiseen, äärettömään tyhjyyteensä.
Isäni haudan mainitsit, miss' on se?
Vaikk' alla vuorten ja maan perustusten
Hän ois, ne murtaisin ja hengelläin
Sydämen kuolleen henkiin virkistäisin!

Katri.

Vait! ettei voimat viimeisetkin haihdu,
Jotk' alta hulluuden ja murheen olen
Täks hetkeks säästänyt.

Daniel Hjort.

Siis, jatka, lausu
Isäni nimi, että sointu sen
Mua virvoittaisi!
(Tarttuu käsin häneen ja katsoo häntä
silmiin.) Ethän valhettele!
Ei piru tekis niin!

Katri.

Mun näköiseni
Jos valhe on, niin valhetta on totuus.
Edessäs taivaan tähtivaloss' seison.
Niin totta kuin tuon laen Luoja loi,
Niin totta kuin se seitsenkertaisena
Synteimme yli seitsemästi repee,
Niin totta päivän selvää totuutta
Nyt sulle lausun, huutain isäs nimen:
Pentt' Ilkkainen.

Daniel Hjort.

Sen nimen olen kuullut.
Niit' oliko hän, joita linnan luoliin
Klaus Fleming surmas rangaistukseks'
siitä,
Kun häntä vastaan kapinoitsivat?
Voi! tuomion ma itse kirjoitin.

Katri.

Se isäs veli oli. Isäs kaatui,
Kun vielä olit lapsi järjetön.
Talonsa kaukan' oli Pohjanmaalla,
Nyt pedot, käärmeet käy sen raunioilla.
Tuoss' alla hirsipuun hän makaa; kolmeen
Palaiseen lyötti hänet mestaajallaan
Klaus Fleming.

Daniel Hjort.

Tuossa! Haa! Mun kasvattajan'
Isäni surmamieskö?

Katri.

Mahtava
Ja vapaa talonpoik' ol' isäs. Sotaa
Venättä vastaan käytiin. Päämies silloin
Klaus Fleming oli; talonpoikaistalot
Hän täytti huoveillaan; se korska herra,
Näet, meitä vihas, niinkuin mekin häntä.
Näin ilkkuin sodan verisoihdun piti
Hän taiten vireill' yhä, sytyttääkseen
Näin taloihimme hädän murhatulta.
Sun synnytti täll' itkun ajall' äitis.
Ma muistan illan niinkuin eilisen,
Pois riihess' oli isäs', koton' istui
Sun äitis', imettäin sua rinnoillaan,
Ja ensikerran luoman huomas, joka
Sydämes kohdall' on, ja aatteli
Se mitä ennustais se käärmeenkieli,
Kun hillitön miesjoukko Flemingin
Verillä tahrattuina sisään ryntäs.
He riihess' oli isäs luona olleet
Ja vaatineet sen viljan, mikä sodan
Ja vainon jaloist' oli hälle jäänyt,
Hänt' oitis luomaan heidän säkkeihinsä.
Mut Pentti, tuollaist' ei hän kärsinyt,
Röykkeimmän joukosta hän ilmaan nosti
ja veriin maahan paiskas. Isäs väki
Pois riihest' ajoi muut. Nyt alkoi kiista.
Soturit voitettihin. Pakotiellä
Ja meidän miesten vainoomina, mursi
He isäs taloon. Nyt ei sanat eikä
Käs'voima auta, keihäät vaan ja nuolet.
Yks sotureista silloin käsilleen
Sun otti, ikkunaan sun vei ja huusi:
"Se nuoli, minkä meihin käännätten,
On tämän lapsen surma."
Sun äitis vaipui maahan tainnoksiin,
Ja kun hän heräs, tuless' oli tupa,
Valittain palaneella kynnyksellä
Sä makasit; hän otti sun, lens' savun
Ja liekin läpi — taloon sai — siell' isäs
virui
Nyt verissään, ja tulten rätinässä
Soi kaukaa sotamiesten pilkkanauru.

Daniel Hjort.

Sen selvään kuulen, näen tulenkin
Ja talon, metsän, — pellon oikealla.
Haa! muisto leimahtaa kuin tulipalo
Yöss' synkässä, joss' ennen hapuilin.

Katri.

Apua saivat sotamiehet, pakoon
Väkemme läksi, isäs haavoiss' oli,
Ja nuo, jotk' alkoi ryöstöll', ylläköllä,
Ne murhapolttoon päätti voittotyönsä.

Daniel Hjort.

Nyt muistan metsätien, yön myrskyisen.
Ma hiljaa vaimon olkaan nojasin
Ja mustain kiharoiden kanssa leikin.

Katri.

Ol' äitis tuo. Hän isääs Turkuun seuras,
Tää sotureista kantamaan kun pantiin
Luo Flemingin.

Daniel Hjort.

No niin?

Katri.

Niin, murhasta
Ja kapinasta syytettynä, kun
Flemingin miehilt' omaisuuttaan turvas,
Hän rautoin tuomittiin ja hirsipuun
Häpeä-kuolemahan. Polvillani
Flemingilt' armoa ma turhaan pyysin.
Mies julma kylmästi mua silmiin katsoi
Ja kääntyi — meni pois. Täss' on se
paikka,
Joss' isäs veri syyttömästi virtas!
Täss' on se paikka, johon hengetönnä
Sun äitis vaipui tuskissansa! Tässä
Yön pimeässä kalpeaksi itki
Hän poskensa ja harmaaks' suri päänsä.
Täss' ilmaan hän sua isätöntä nostain
Huus' surmaa, surmaa Fleming
murhaajalle.
Hän tässä järjen valon kadotti,
Ja halutonna metsämailla kulkein
Söi pettua ja kyyneleitään joi.
(Kun pilkistää hetkeksi pilvien raosta ja
luo heihin valoansa.)

Daniel Hjort.

Mun äitin', äitini, se sinä olet!

Katri.

Pois luotani, viel' et sä poikan' ole!
Mua kuule loppuun, sitten sua kuulen.
Tien varrell' istuin kerran näin, Klaus
Fleming
Ohitse ajoi uhkein joukkoineen,
Ja puolikuolleena sä haikealla
Makasit rinnallain. Ja tuntui silloin
Kuin kaikki hyvät ihmiset maan päällä
Ois kuollein' olleet. Kuollut oli Luoja,
Ja taivas mustan murhevaipan kääri
Ylitse kaiken kuolleen maan. Tääll' yksin
Mun rinnassani sydän sykki. Tunsin,
Kuin unissa, sun kuolleeks. Sielun teki
Niin hyvää tuo. Yö armas hulluuden
Sydäntän' ympäröi kuin lääkitys.
En sitten enää tiedä kuinka kävi,
Vaan — sin, et enää rinnoillani ollut;
Ja näin ma jälleen Pohjanmaalle jouduin —
Jumala tiesi kuin.

Daniel Hjort.

Ah! silloin mun
Tielt' otti Fleming. — Onnen sallimusta!

Katri.

Talomme raunioilla sitten istuin
Ja kauniit laulut linnun virsiin lauloin —
Niin kauniit laulut! Yhden vielä muistan:
"Verihin sortui puolison',
Pyöveli kistun vieress' on,
Myrkkyä haudat kasvaa."

Daniel Hjort.

Kuin tyyni hävittää tuo synkkä näky
Sen hiukan arvon, jonka annan vielä
Ma Flemingille.

Katri (tointuen jälleen).

Flemingille, sanot!
Sen syntikirjaa viel' en loppuun päässyt.
Se muista: sukus hävitti hän tyyni
Kun Pohjanmaa nous' yksin voimin hänen
Iestään sortamahan. Pentti Pouttu,
Sun enos, setäs Matti Ilkka ovat
Tän pölkyn päällä mestatut, tai nälkään
Tapetut linnan synkkiin vankiluoliin.
Ei jäljell' ole koko Pohjanmaalla
Ei ainoaa sun isäs' ystävää.
Nyt sotketulla pelloll' aura ruostuu,
Veristä rantaa vastaan aalto huokaa,
Takassa tuli kylm' on, hiilus musta,
Ja pyhyytenä autiona kirkko.
Jos minne silmäät Suomeen, rehoittaa
Vaan linnapihat sekä kirkkopihat,
Ja kukkasetkin haudoilla ne kuiskaa:
Kostoa Flemingille viime polveen!
Se huuto taas mun järjilleni toi,
Teroittui silmä, muisto heräsi,
Ja sinut muistin, muistin kuinka hiivin
Ma luotas pois, niin ettet kuulis, kuinka
Sylissä Flemingin sun sitten näin
Tien polvekkeessa tomuun katoavan.
Ma sinut etsin, näin sun, tunsin sun,
Mut koskaan äidin helmahan en sulje
Ma poikaa, jot' on Fleming kasvattanut,
Ennenkuin oikeutensa hän näyttää.

Daniel Hjort (lankee polvilleen
ja paljastaa rintansa).
Kas käärmeenkieltä rinnassain ja helmaas
Mua sulje!

Katri.

Linnaan takaisin!

Daniel Hjort.

Oi äiti!
Enemmän vihaat sä kuin rakastat.

Katri.

Ma rakkaudesta vihaan. Poikan', ota
Tuo sormus. Kaarlo herttua, kun oli
Nuor' ruhtinas, hän isälles sen antoi,
Kun tämä herrain päivill' uljaast' ajoi
Ja voittoisasti kansan asiaa.
Se sormus häntä seuras kuolinhetkeen,
Sun perintös se on.

Daniel Hjort (koeteltuaan sitä).

Se rinnoillani
On lepäävä, uutt' elinvoimaa tuova.
Nyt äitiseni! (avaa hänelle sylinsä).

Katri.

Kun sä ensin näytät
Ett' olet kansan laps. Siks hyvästi!

Daniel Hjort.

Niin, kiellä multa helmas', äiti, kiellä,
Niin kauan kuin tää nimi mull' on vielä,
Niin kauan kuin mull' on tää pukukin,
Mi silkistä on tehty Flemingin,
Niin kauan kuin sen vallan virkaa teen,
Mi kansan syöksi nälkään, orjuuteen, —
Niin, äiti, poikaas' älä katsokaan,
Niin kauan kuin hän pilkkaa sukuaan,
Siks kun kaikk' entis-olot riistävi
Hän muististaan, siksi hyväst', hyvästi!
(lähtee).

„Salaman vuositulos erinomainen".

Otsikko on Ajan Suunnan t.k:n 16 p:n numerosta.

Lainaamme Ajan Suunnan kirjoituksesta ensimmäisen kappaleen.

"Vuosi 1933 muodostaa maamme henkivakuutustoiminnassa käänteen parempaan päin. Henkivakuutushankinnan laskussa tapahtui pysähtyminen. Ja huolimatta siitä, että vieläkin kireän taloudellisen tilanteen-johdosta vanhojen vakuutusten raukeaminen oli runsaanlainen, ei henkivakuutuskanta enää — kuten v. 1932 — alentunut, vaan kasvoi jonkinverran edellisestä vuodesta. Samanaikaisesti ovat yhtiöt soveltaneet toimintansa kireän ajan vaatimuksia, lopputulos on yleensä muodostunut varsin hyväksi, samallakuin vakuutuksenottajien voittoedut on pysytetty huomattavan suurina.

Yllämainittua lainausta emme esitä siinä mielessä, että tahtoisimme hyökätä mainittua lehteä tai IKL:ää vastaan, ei, vaan siksi, että se niin mainiosti kuvaa sitä sokeutta, missä nykyisen järjestelmän kannattajat elävät.

Salaman vuositulos on tosiaankin »erinomainen». Yhtiön vakuutuskanta on 2,089,211,550 mk. Vuosikertomuksen mukaan v:lta 1933 olivat tulot pyörein luvuin 76 milj. Menoista olivat suurimmat vakuutustapausten aiheuttamat suoritukset ja varaukset 13,6 milj., liikekustannukset 15 milj., voitoksi jäi 36 milj., josta on otettu rahastojen lisäykseen sääntöjen edellyttämät 27,6 milj., joten loppuylijäämäksi on tilikertomuksessa otettu 8,3 milj.

Numerot osoittavat siis tosiaankin loistavaa lopputulosta. Mutta aivan eri asia on, kenelle. Osoittavatko numerot myöskin tervettä talouselämää ja koituuko tulos myös laajempienkin kansankerrosten hyväksi, on aivan eri asia. Olisi suonut, että näitten häikäisevien numeroitten yhteydessä, sikäli kuin niitä julkisuudessa mainostetaan, olisi myös esitetty kenen kärsimysten hinnalla tämä tulos on saavutettu. Onko kokonaisuuden etu otettu huomioon?

Salaman vuosikertomuksessa sanotaan »Uusien vakuutusten hankinta on tosin edelleenkin ollut parhaimpiin vuosiin verraten pienentynyttä, mutta vakuutuksia ei tilivuoden aikana enää ole r a u e n n u t läheskään niin paljon kuin edellisenä pulavuotena. Täten vakuutuskanta, joka vuonna 1932 väheni 29.1 miljoonalla markalla, on taas päässyt kasvamaan, lisääntyen 24,5 miljoonalla markalla.» (Harv. meidän.) Sana rauennut paljastaakin tämän loistotuloksen synkän kohdan. Tämä pulakausi, jolloin talouksia on suurin määrin sortunut ja jolle valtava työttömyys on ollut ominaista, on myöskin lyönyt leimansa henkivakuutustoimintaan. Henkivakuutetut eivät ole jaksaneet maksaa vakuutusmaksuja, jotka näin ollen ovat rauenneet, mutta sen sijaan, että rauenneista vakuutuksista suoritetut maksut olisivat koituneet vakuutetun itsensä tai hänen perheensä hyväksi, jossa mielessä kukin vakuutettu on ottanut vakuutuksensa, ovat ne koituneet yhtiön toimihenkilöitten ja paremmissa oloissa elävien vakuutettujen hyväksi. *Siis juuri sinä aikana, jolloin heikoissa oloissa elävä vakuutukseen turvautunut olisi tarvinnut tukea, hänen suorittamansa maksut ovat koituneet toisten parempiosaisten hyväksi ja olleet tuntuvalta osalta lisäämässä sitä »erinomaista tulosta», minkä henkivakuutusyhtiöt ovat saaneet aikana, jolloin suuri osa kansaamme on kärsinyt ja nähnyt nälkää.* V. 1933 oli Salamalla rauenneita vakuutuksia 189,7 milj. Tähän lukuun sisältyvät paitsi maksujen keskeyttämisen aiheuttamat 90,3 milj. myöskin siten rauenneet, että väliin on tullut kuolemantapaus, että takaisinostoa on käytetty ja vapaakirjoja on annettu, siis joka tapauksessa maksun puutteessa rauenneita. Olipa raukenemistapa mikä tahansa, niin joka tapauksessa rauenneista henkivakuutuksista on lohjennut suuri osa Salaman lopputulokseen vuodelta 1933, *ehken se onkin juuri niin, että näitten onnettomien osuus lopputulokseen on painavin.* Olisi mielenkiintoista saada yhtiöltä tilastoa siitä, mitenkä paljon rauenneet vakuutukset ovat vaikuttaneet lopputulokseen. Ajan Suunnan lähellä on henkilöitä, jotka »etsivät totuutta» ja taistelevat »kokonaisuuden edun puolesta» ja samalla ovat Salaman hallituksen yhtiöluettelossa, joten tämä selvitys käytännössä järjestynee helposti.

Luonnollisesti tämä kaikki on tapahtunut järjestelmän synnyttämien yhtiöitten sääntöjen mukaisesti.

Me emme millään tavalla tahdo hyökätä henkivakuutusyhtiöitä vastaan, sillä nykyinen järjestelmä ei pysty parempia yhtiöitä synnyttämään, *sillä kaikki hyvinvointi rakentuu toisten saalistukseen ja yksilöt hyötyvät suurelta osalta siksi, että toiset kärsivät.* Emme myöskään taistele henkivakuutusjärjestelmää vastaan, vaan niitä vääriä kokonaisuuden etuja rikkovia perusteita vastaan, joihin nykyiset henkivakuutusyhtiöt pohjautuvat ja jotka juuri tuottavat »erinomaisia tuloksia» toisten kärsimysten kustannuksella.

Kokonaisuuden etu vaatii, että kansalaisten toimeentulo vanhanakin, kyvyttöminä ja avuttomina ollessa on turvattu, mutta se täytyy olla niin järjestetty, että se koituu siunaukseksi koko kansalle eikä niin, että vain itsekkäät ryhmät hyötyvät toisten kärsiessä.

Älykkyyskoe . . .

(Jatk. siv. 1.)

Kanada.
Yhdysvallat.
Uusi Seelanti.
Ranska.
Japani.

Erotuksista huomataan, että Ranskassa työttömyys on hiukan lisääntynyt, kun se sen sijaan on muissa maissa vähentynyt. Uutisensa lopussa Kauppalehti sanoo, että erikoisesti kiinnittää huomiota Japani, jossa työttömien lukumäärä on vähentynyt 484,213:sta 392,294:ään. **Siis Kauppalehti tässä juuri sanoo, että erotus 91,919 eli 19 % erikoisesti kiinnittää huomiota!** Miksi juuri Japani, kun sama tai suurempi erotusprosentti on Kanadalla, Englannilla ja Saksalla? Ehkäpä **arv. Toimitus keksii siihen perustellun vastauksen.**

Mutta esittäkäämme kysymys hiukan toisessa muodossa: **Miksi ei Saksa kiinnitä »erikoisesti huomiota»?** Sillä Saksan erotus on suurin sekä lukuarvoltaan että prosentteina? Kukin antakoon tälle kysymykselle vastauksen hiljaa omassa mielessään. **Ja arv. Kauppalehden Toimituksen ei tarvitse tähän kysymykseen miettiä vastausta.** Pääasiahan on, että yleisö muistaa Japanin, eikö niin? — —

Luultavasti onkin kysymyksessä joku erehdys. Saksahan on taloudellisen painostuksen alaisena; kuinka se silloin voisi olla noin huomattavassa määrin poistanut työttömyyttänsä! Ja sitäpaitsi siellä kuulutaan käytettävän sitä tapaa, että esim. maanviljelykseen annetaan **hyvin halpakorkoisia lainoja.** Sehän tuntuu sinänsä jo oudolta. Vaikka eihän tämä mitenkään liikuta Kauppalehteä, joka ei mitenkään leviä sellaisiin piireihin, joilla mitenkään olisi etua siitä, että korko mitenkään aleneisi — — —.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA 卐

OULU 8. 4.-34.

Oululaiset jäsenemme järjestivät tk. 8 pnä kokouksen Oulun Nuottasaarella. Yleisöä oli vähäisestä mainonnasta huolimatta saapunut avara sali täyteen. Avauspuheen piti Y. H. Juustila esittäen lyhyesti S.K.J:n merkitystä, senjälkeen puhui P. Airas S.K.J:n synnystä, sen taistelusta kansamme tulevaisuuden puolesta luonnehtien samalla korporatiivisen hallitusmuodon toimeenpanevia elimiä.

Yhteislaulun jälkeen puhui varat. K. Juustila vallitsevasta tilanteesta ja niistä syistä, jotka sen ovat aiheuttaneet, isänmaallisuuskäsitteestä ja S.K.J:n ohjelmaperusteista. Puheen aikana kuului yleisöjoukosta mm. hyväksyviä välihuudahtuksia.

Kokouksen lopulla oli yleisöllä tilaisuus tehdä kyselyjä ja tuntui se saaneen paljon uutta ajattelemisen aihetta.

Mainittakoon, että tilaisuuteen saapunut eräs n. 75-vuotias vanhan Suomen kaartin aliupseeri kiitti yleisön puolesta kokouksen järjestäjiä ja sitä että löytyy vielä sellaisiakin kansalaisia, jotka uskaltavat ja tahtovat taistella rahavaltaa (juutalaisuutta) vastaan kokok kansan edun puolesta.

Lopuksi laulettiin yhteisesti »Kuullos pyhä vala«.

Pohjois-Pohjanmaa Herää!

NUORILLE!

Yleensä ei politikoiminen ole nuorille tarpeellista. Politiikalla vain syntyy turhaa vihamielisyyttä nuorten kesken. Jos nuorena käyttää sanoja »Herra«, »Työläinen«, »Rikas», »Köyhä», on vanhempanakin vaikea päästä sovintoon. Kansalaisten keskeinen sovinto on eräs tärkeä seikka, joka on otettava huomioon, jos aijotaan säilyttää kansa onnellisena. Nuoret, retkeilkää, urheilkaa vapaasti ja tutkikaa yhdessä luontoa, huolimatta siitä, onko »Matin» isä rikas tai »Liisan» köyhä. Älkää hukatko voimianne turhaan, kerran tarvitsette niitä elämän suuressa taistelussa.

V. K.

*

S. K. J:n nuoriso-osasto on ottanut uuden nimen, joten se nyt on S.K.N.L. (Suomen Kansallinen Nuoriso Liitto). Nimen vaihdos johtuu siitä, että koska liitollamme ei ole mitään tekemistä politiikan kanssa, haluamme käyttää aivan omaperäistä nimitystä S.K.N.L.

卐

S.K.J:n Torvisoittokunta järjestää ohjelmallisen perheillanvieton S.K.J:n Piirihuoneustossa, E. Makasinink. 6:ssa sunnunt. tk. 15 päivä klo 20. Järjestömme jäsenet tuttavineen tervetulleita!

SKJ Suurkokous Heimolassa.

Oli tk. 16 p:nä. Väkeä ei ollut täyttä huonetta. Ohjelmasta on mainittava onnistuneet puheet, joita pitivät johtaja Kalsta ja av. Kari ja Tilus. Av. Tiluksen puhe on julkaistuna toisessa paikassa lehteämme. Arv. Kari loi lyhyen katsauksen uuden aatteen levenemiseen maassamme ja kuvaili, mitenkä se on otettu vastaan eri puolilla maatamme.

Johtaja Kalsta taas laajassa puheessaan toi esille marksilaisuuden heikkoudet ja mitenkä sillä ei ole mahdollisuutta palvella työväen asiaa, sillä sen perusteet ovat väärät.

Laulaja Vilho Viikari lauloi mieltymyksellä kuultuja laulukappaleita. Oma torvisoittokunta soitteli aina väliajoilla osoittaen, että sen kunto ja taito huolimatta lyhyestä harjoitusajasta on noussut verrattain korkealle.

卐

Toiminta vilkastuu Vaasassa.

Vaasassa t.k. 7—9 päivinä pidettyjen kurssien jälkeen on Vaasan suomenkielisen alueen toiminta tuntuvasti vilkastunut. Junttatyö on saatu käyntiin ja uusia jäseniä on liittynyt SKJ:öön. Niinikään on SKJ:n kirjallisuuden myynti Vaasassa huomattavasti kasvanut.

Jyväskylän alue muuttaa.

SKJ:n Jyväskylän alue, joka tähän saakka on pitänyt kansliaansa matkustajakoti Emanuksessa, muuttaa nyt uuteen, siistiin huoneustoon Asemakatu 5:een.

Uusi huoneusto on kaupugnin keskustassa ja sijaitsee samassa talossa kuin Elokuvateatteri Salome. Tervetuloa Keski-Suomen kalstalaiset yhä lukuisammin joukoin uuteen kotiin, uuteen ja viihtyisään.

Keskisuomalaiset! Painakaa mieleenne uusi osoite: Jyväskylä, Asemakatu 5.

卐

Naisten työmaalta.

14/4—34 oli H:gin piirin huoneistossa E. Makasiinink. 6 illanvietto, jonka olivat järjestäneet piirin naiset lehtijaoston hyväksi. Illan ohjelma oli hyvin järjestetty ja tulos osoittautuikin tyydyttäväksi Yleisöä oli saapunut runsaasti tilaisuuteen ja näyttivät he olevan tyytyväisiä iltaansa.

Savolaene kukkoilta.

Ens kerran koko järjestön historijassa on piäkaapunnin oekeilla jäsenillä mahollisuus osallistuva savolaisee kukkoiltaan. Sinne on koetettu järjestee yhtä jos toestain vakavoo ja mukavoo. Sitte voep helsinkiläste joukko vielä nähhä iha elävinä semmosija elläimijä, joeta sanotaan »KALAKUKOEKS». Ette varmaankaa ossoo ikinänne katuva mittää nii paljo ku sitä että poes jiättä tästäi tillaisuuvesta, vaekka eihä sitä maha kukkaa tehäkkää. Koettoo nyt vua sitte ryykätä ja rässätä ihtenne hoekeen nätiks ja punakoeks että Savon poojat näkköövät helsinkiläeste neitosten mualaas taajon rehevijä tuotteita eissää, vaekka eivätpä ne taaja mistää värj purkista oekee tykätä. Muistoo nyt sitte oman etunne vuoks järjestee Perjantai-iltanne (20.4) parraalla mahollisella tavalla. Tillaesuus alakaa justiisa kello kaheksan tae uuven räkningin mukkaan kello kakskymmentä.

卐

SKJ:n Jyväskylän alueen

Laukaan Leinolan juntan jäsenkerho-ilta on keskiviikkona tk. 25 pnä klo 19 Leinolan Niemelässä. Järjestöpuku on sallittu. Tilaisuudessa puhuvat aluep. Vesamaa ja lehtiv. Rutanen.

Maatalouden hintakehitys vuoden 1934 ensimmäisellä neljänneksellä.

'‚Maatalouden juuri äsken ilmestyneessä numerossa kirjoittaa maisteri Eero J. Korpela seuraavaa:

Maatalouden hintakehitystä täytyy pitää k.o. aikanakin epäedullisena. Kotieläintuotteiden vientivaikeudet, jotka olivat selvästi havaittavissa jo viime vuoden lopulla, kävivät nyt vielä suuremmiksi. Tähän vaikutti, paitsi yleinen epäedullinen markkinatilanne, myöskin se, että Saksaan vienti oli koko ensimmäisen neljänneksen pysähdyksissä. Kun ottaa huomioon, että viime vuoden aikana Saksan osuus oli voin viennistämme 43 prosenttia, juuston 57 ja kananmunien 60 prosenttia, käsittää helposti Saksan markkinoiden sulkeutumisen merkityksen. Esiteltävän ajan loppupuolella tietoisuus Saksan markkinoiden avautumisesta vaikutti kyllä jo tukien hintoihin, vaikka vienti pääsikin käyntiin vasta huhtikuussa.

Tarkasteltaessa eri tuotteiden ja tuoteryhmien hintakehitystä havaitaan, että viljan hinnat tosin nousivat hiljalleen, mutta että ne jatkuvasti pysyttelivät 5—7 pistettä alempina kuin viime vuoden vastaavina kuukausina. Ulkomailla viljan hinnoissa ei tapahtunut oleellista paranemista eikä noussu voinut meilläkään siitä syystä tulla suureksi. Muista kasvinviljelystuotteista perunat pysyivät yhä edelleen kovin halpoina runsaan tarjonnan vuoksi, kun heinän hinta sen sijaan oli viime kesän heikon sadon vuoksi harvinaisen korkea. Koko kasvinviljelystuotteiden ryhmä oli esim. maaliskuulla 8 p. alempi kuin viime vuonna.

Voimarkkinat kehittyivät tämän vuoden alussa siksi epäedullisesti, että hinnat laskivat jyrkästi lisääntyneestä tukipalkkiosta huolimatta. Vientipalkkio, joka oli viime vuoden ajan ollut 3 mk kilolta, nousi vuoden vaihteessa 5 markkaan ja helmikuun puolivälissä 6 markkaan 50 penniin. Viimeksimainittu erä merkitsee voin hintaindeksissä jo 20 pistettä, mikä osoittaa selvästi vientihinnan tavattoman alhaista tasoa. Maaliskuussa voin hinta meillä kyllä jo nousi, johtuen tämä odotettavissa olevasta Saksan markkinoiden aukenemisesta, pienestä kiintenemisestä Englannin markkinoilla sekä helmikuussa tapahtuneesta vientipalkkion korotuksesta.

Syynä epäedulliseen kehitykseen Englannin voimarkkinoilla, jonne miltei koko vientimme oli k.o. aikana suunnattava, oli sama seikka, joka vaikutti hintojen laskuun jo viime vuoden lopulla, nimittäin yhä lisääntyvä tuotanto Uudessa-Seelannissa ja Australiassa. Vaikka alhaiset hinnat lisäsivät Englannissa kulutusta suurenmoisesti, ei läheskään kaikki voi löytänyt ostajaa, vaan oli sitä lisäksi varastoitava jäähdyttämöihin tavallista enemmän sekä Englannissa että siirtomaissa, mikä hidastuttaa hintojen nousua kesällä ja syksyllä, jolloin siirtomaiden tuotanto on pienempi. Voin alhaiset hinnat lisäsivät kulutusta myöskin meillä kotimaassa, minkä vuoksi vienti supistui edelleen, vaikka tuotanto ei laskenutkaan.

Naudanlihan hinnat pysyivät koko käsiteltävän ajan suhteellisen kiinteinä, suunnan ollessa yleensä nousevan ja hintatason korkeammalla kuin viime vuonna tammi—maaliskuulla. Sianlihamarkkinat sen sijaan kehittyivät aivan päinvastaiseen suuntaan: hintataso oli laskeva, ollen maaliskuulla jo 10 pistettä alempi kuin vastaavana aikana viime vuotena. Syynä tähän on ollut se seikka, jonka jo neljännesvuosi sitten saattoi ennustaa tapahtuvan: Englannin pekonikiintiön supistuessa tarjonta meillä ylittäisi kysynnän siksi paljon, ettei hintataso voisi muodostua likimainkaan vientihintojen mukaiseksi. Nähtävää on, voiko sianlihan kanssa kilpailevien ravintorasvojen tuonnin vaikeuttaminen ehkäistä enemmän hintojen laskun. Myöskin suunniteltu väkirehuvero olisi omansa tukemaan sianlihan hintoja kotimaassa.

Vähintään yhtä epäedullisesti kuin voimarkkinat kehittyivät k.o. aikana munamarkkinat, vieläpä epäedullisemminkin sikäli, että kaikki tärkeimmät markkinat tulivat määrältään kiintiöidyiksi. Jo viime vuonna oli vienti Saksaan kiintiöity ja maaliskuulla ryhtyivät säännöstelyyn myöskin Englanti ja Espanja. Huhtikuulla vienti Saksaan saadaan tosin jo käyntiin, mutta kiintiö on niin paljon pienempi kuin viime vuonna, että entistä suurempi osa tuotannosta on kulutettava kotimaassa ja hinnat pysynevät myös alempina.

Kustannuspuolella tapahtui väkirehuissa osittaista nousua, kun sen sijaan väkilannoitteista kalisuolan hinta laski tuntuvasti, nähtävästi venäläisen kilpailun vuoksi. Tarvikkeiden ja palkkojen yleisindeksi oli helmi- ja maaliskuulla aivan sama kuin joulukuulla, oltuaan välillä yhden pisteen alempana.

Ammattiliitto . . .

(Jatk. siv. 1.)

märrys sosiaalisista asioista tai vieläpä puuttuva oikeustajunta ja kohtuustajunta, ei ole ainoastaan oikeus, vaan velvollisuus suojella niiden palveluskuntaa jonkun yksityisen ahneutta ja järjettömyyttä vastaan kokonaisuuden edun mukaisesti, sillä työläisethän muodostavat osan kansakunnastamme.

Ne arvottomat yrittelijät, jotka eivät tunne itseänsä kansakokonaisuuden osiksi, hävittävät uskollisuuden ja uskon kansastamme. Heidän inhoittavan ahneesta ja häikäilemättömästä toiminnastaan kasvavat tulevaisuudessa suuret vahingot maallemme.

Tuollaisen kehityksen syiden poistaminen on kansallisuutemme ansioksi eikä suinkaan päinvastoin.

Yksityiset työläiset eivät ole koskaan siinä asemassa, että voisivat tuloksellisesti asettua suurten yrittäjien mahtia vastaan, vaan heidän on liityttävä voimakkaaseen liittoon keskenään. Tässähän ei ole kysymyksessä korkeimman oieuden voitto, koska sen tunnustamisen vallitessa koko riitaisuutta ei syntyisikään yksinkertaisesti syyn siihen puuttuessa, vaan kysymyksessä on suurempi mahti.

Ammattiliitto voi jokapäiväisessä elämässä viedä sosiaalisten uudistus-ajatuksien toteuttamiseen käytännössä, ja siten johtaa kiihoitussyiden poistamiseen, jotka antavat aihetta tyytymättömyyteen ja valitukseen.

Että ei niin tapahdu, on suureksi osaksi niitten syy, jotka ovat koettaneet asettaa kaikenlaisia esteitä sosiaalisten epäkohtien poistamisen tielle laillista tietä, taikka ovat ne poliittisella vaikutuksellaan ehkäisseet. Juuri siinä määrässä, kuin poliittinen porvarillisuus ei ole ymmärtänyt ammatillisen järjärjestön merkitystä tai paremmin, ei tahtonut ymmärtää ja asettui vastustamaan sitä, otti sosialidemokratia riidanalaisen liikkeen hoiviinsa. Se loi täten kauaskatseisesti itselleen lujan perustan, joka on sille kriitillisinä hetkinä viimeisenä tukena. Mutta täten hävisi myös ammatillisen liikkeen sisäinen päämäärä ja tilalle tuli uusia päämääriä.

Sosialidemokratia ei ole koskaan ajatellutkaan säilyttää haltuunsa ottamaa ammatillista liikettä sen alkuperäiselle tehtävälle. Muutamien vuosikymmenien aikana oli sen taitavan käsittelyn alaiaikana oli sen taitavan käsittelyn alaisena tuosta sosiaalisten ihmisoikeuksien puoltajien apuneuvosta tullut työkalu kansallisen talouden hävittämiseksi. **Marxilaisuus pysyy aina päämäärälleen uskollisena s.o. hävittää kaikki ei-juutalaiset kansallisvaltiot.** Työläisten johtajien intressit eivät sitä siinä vähimmässäkään määrässä estä.

Työläisjoukot ovat vain juutalaisuuden asian uhrivälikappaleita.

Mutta nneuvottomina ja saamattomina seuraavat porvarit tilanteen kehitystä, sikäli kuin siihenkään pystyvät. Ja työväestön kaikkien todellisten tarpeitten edustaminen tulee täten yhä vähemmän kysymykseen. Sillä sosialidemokratian poliittinen viisaus ei ylipäänsä pidä edes toivottavanakaan poistaa laajojen joukkojen sosiaalista jopa sivistyksellistä hätää, koska he pelkäävät vaaraa, että nämän saatuaan toiveensa toteutettua, eivät enää olisikaan käytettävissä tahdotomina taiselujoukkoina.

Sellainen epäilyllä aavisettu kehitys peljättää luokkataistelun johtajat siinä määrässä, että he kylmältä kädeltä kieltäytyvät kaikista todella siunauksellisista sosiaalisista uudistuksista, jopa mitä päättäväisimmin asettuvat sellaisia vastaan.

Kaikki heidän toimintansa on vain taktikoimista ja työläisten pettämistä. He pitävät työmiestä ja -naisa tyhmänä ja omaa etuaan ymmärtämättömänä.

E. U.

Poliittisen pulan syy . . .

(Jatk. siv. 1.)

mukaan kansan itsehallintoa s.o. kansan välillistä tai välitöntä vaikutusta hallitsevan valtiovallan edesottamuksiin, kun taas liberalistinen vapausajatus pyrkii laajentamaan yksilön toimivapautta yhteiskunnassa hallitsevan valtiovallan ohjaavan ja säätävän vaikutuksen kustannuksella. Siis kokonaan kaksi eri asiaa. Tämän huomaa jo siitäkin, että historiassa esiintyy demokraattisia diktatuurejakin, s.o. kansantahdon valtuuttamia diktaattoreja, jotka ovat esim. määrätyksi ajaksi saaneet kansalta oikeuden rajoittaa sen yksilöllistä toimivapautta. Tämän ehdottoman liberalistisen toimivapauspyrkimyksen yhdistävät demokratiaan sellaiset demokraattiset poliitikot, jotka eivät ole mitään poliitikkoja, koska he eivät jaksa ymmärtää, että jokaista vapautta ja jokaista oikeutta itsestään seuraa määrätty itsekuri ja määrätyt velvollisuudet. Kun vapausperiaatetta pyritään demokratiassa toteuttamaan ollenkaan välittämättä siitä, onko sen pohjana kansalla tarpeellista itsekuria ja kun kansan välitöntä vaikutusvaltaa valtiovallan edesottamisiin pyritään lisäämään ollenkaan välittämättä siitä, onko tämän vaikutusvallan välttämätön edellytys, kansan poliittinen kouluutus ja kypsyneisyys olemassa, niin päädytään siihen, mihin meillä ja useimmissa mannermaalaisissa maissa on päädytty: poliittiseen kriisiin, pulaan.

Edelläolevasta huomaatte, kuinka heikko poliittinen kouluutus meillä nykyään on tuoreissakin puissa, s.o. kansakunnan poliittisissa johtajissa. Tekisi mieli kysyä, minkälainen se on kuivissa puissa. Ei ole tosiaankaan ihme, jos näinollen poliittiset käsitteet alkavat olla meillä niin sekaisin, että kun on puhetta talousneuvostosta, aletaan vastapuolelta puhua diktatuuripyrkimyksistä.

Kun on puhetta demokraattisesta parlamentarismista, niin sen puolustajat aina viittaavat parlamentarismin emämaahan Englantiin ja toteavat sen siellä toimineen pitkän aikaa erinomaisesti. Mutta jos näille puoltajille osoittaa, että parlamentarismi mannermaalaisissa valtioissa, esim. meillä Suomessa ei ole toiminut yhtä tyydyttävästi, joka seikka muuten onkin helposti todettavissa, niin saa vastauksen: kansakunnan poliittinen kouluutus on Englannissa parempi kuin meillä. Tietääkseni kumminkin englantilainen parlamentarismi ei ole läheskään niin kansanvaltainen kuin esim. meidän, sillä siellä esim. kansanedustajilla ei ole rahaaloiteoikeutta. Ja äskettäin muuan englantilainen poliitikko lausui, että jos Ranskan edustajakamarille suositeltaisiin englantilaista parlamentarismia, niin kansanedustajat tulisivat huutamaan: **tämä on fascismia,** ja **luopumista** kansanvallan pyhistä oikeuksista. Johtopäätös: mannermaalaiset demokraattisen parlamentarismin kannattajat ovat kansanvaltaisen vapauden ihailussaan vieneet valtiomuodon maissaan kansanvaltaisuudessa paljon pitemmälle kuin mitä kansakuntien poliittinen kypsyneisyys edellyttää. Ja seurauksena on ollut yllämainittu poliittinen kriisi, jonka mekin kyllä nahassamme tunnemme.

Mutta jos luulette, että esim. meillä nykyisen parlamenttarismimme edustajat ovat halukkaita muuttamaan hallitusmuotoamme siten, että se vastaisi tätä, heidän juuri huonoksi tunnustamaansa kansakuntamme poliittista kouluutusta, niin erehdytte suuresti. Päinvastoin esim. Suomen sosialidemokraattinen työväenpuolue on julistanut, että fascismin hyökyaallon edetessä Euroopassa puolueen tärkein tehtävä tällä hetkellä on puolustaa asemissaan viimeiseen saakka kansanvallan ja kansanvapauden saavutuksia. Sosialidemokraattimme tunnustavat siis kaivautuneensa juoksuhautoihin. Koska aatteellisessa taistelussa ei tunneta asemasotaa, siinä taistelussa on vain joko eteenpäin rynnistystä tai sitten peräytymistä, niin sosialidemokratiamme tulevaisuus ei ainakaan tältä kannalta näytä tosiaankaan valoisalta.

Jatk. seur. numerossa.

Taistelu työmiehestä . . .

(Jatk. siv. 1.)

Mutta vierineet vuosikymmenet ovat osoittaneet, että nämä opit eivät ole auttaneet. Täydellisesti toteutettuina nämä opit ovat johtaneet **työmiehen pakkoorjuuteen Venäjällä.** Vaikka siis selvät tosi-asiat ovat osoittaneet, että marxilaiset opit eivät johda kansakuntaa hyvinvointiin, niin siitä huolimatta toimii sos.-dem. puolue Suomessa pontevasti lisätäkseen joukkojensa voimaa s.o. saadakseen työmiehet loppumattomasti uskomaan marxilaisiin opinkappaleisiin. Ja tässä taistelussa työmiehen "sielusta" onkin sos.dem. puolueella suuria aineellisia ja henkisiä voimia takanaan. Vuosikymmenien pitkä työ ja hyvin järjestetty organisatio lukemattomine työväentaloineen on seikka, joka takaa sos.dem. puolueelle pitkän etumatkan. Mutta sos.demokraatian ote työmiehiin on alkanut horjua monestakin syystä. Paitsi sitä, että on huomattu johtajien olleen petollisia, on myös työväestön keskuudessa tultu huomaamaan, että kansakunnan **johdonmukainen kahtiajako** on turmiollinen. Valveutunein osa työväestöä ei enää usko luokkataisteluun ja sen kautta saavutettavaan parempaan olotilaan. Vaan se alkaa uskoa, että kansa kokonaisuudessaan voi selvitä voittajana.

Tämän hajautumisilmiön ovat suuret valtiolliset puolueet huomanneet ja taistelu työmiehestä Suomessa on alkanut saada yhä kiivaampia muotoja. Oikea lupausten tulva on vyörynyt työmiehen yli. Varsinkin Isänmaallinen Kansanliike ponnistaa kaikki keinonsa saadakseen työmiehen ylle mustan puseron. I.K.L., jonka ohjelma edustaa tässä maassa taantumusta, on heittäytynyt todelliseksi työmiehen "ystäväksi". Mutta tämän lampaannahkan alla on — todellinen I.K.L! Ja tämän on työmies suurin piirtein huomannut. Se epäilee I.K.L:n "ystävyyttä". Se tietää mitä "hetken tullen" siltä taholta saa odottaa. Ja I.K.L. tietää myös, että sitä epäillään ja senvuoksi sen rintamaa on "laajennettu". Näyttämölle on ilmestynyt n.s. Vapaa Työväenliitto huolestamaan työväestön ennakkoluuloista osaa. Mutta I.K.L:n oma sekä sen sivussa toimivan Vapaan Työväenliiton, yritykset kuivuvat kokoon kuin Pouta-Paavon "kevätvirrat". Työmies ei yhdy puolueisiin, jolla on **rikollinen** menneisyys ja **epämääräinen** tulevaisuus. Työmies ei usko, että pelkällä isänmaallisuudella valtakunnan ja työväestön olot parannetaan. Vaan työmies uskoo, että järkevät yhteiskuntauudistukset ovat ainoa tie kansan onneen!

Mutta kuka on se, joka tällä hetkellä voi esittää todellisen tien pelastukseen? Tämä kysymys on kaikkien huulilla.

Suomen Kansan Järjestö tahtoo olla se yhtymä, johon koko kansan parasta ajattelevat voivat yhtyä. Sille voi työmieskin antaa täyden luottamuksen, sillä sen valtiolliset näkemykset ovat siveellisesti oikeat ja takaavat kansalle menestyksen ilman — sortoa.

Suomalainen työmies, Sinun mielipiteestäsi käydään kiivasta taistelua. Mutta älä usko lupauksiin, ne ovat aina osoittautuneet petollisiksi. Ryhdy **itse** luomaan **uutta** elämää! Liity Suomen Kansan Järjestöön. Se tahtoo taistella **sinun** ja koko **Suomen kansan** parhaaksi!

T. E. H.

卐

"Kiihoituslaki" vahvistettu

ja on voimassa 14. 4. 34 lähtien v:n 1936 loppuun.

Tasavallan presidentti vahvisti tk. 14 pnä valtioneuvostossa tapahtuneessa esittelyssä eduskunnan hyväksymän lain valtiolle ja yhteiskunnalle vahingollisen kiihoituksen ehkäisemisestä. Laki on voimassa vuoden 1936 loppuun ja on sitä senkin jälkeen sovellettava rikokseen, joka on tehty lain voimassaolon aikana. Laki julkaistiin lauantaina asetuskokoelmassa ja tuli heti voimaan.

Julkaisemme laista 2 ensimmäistä pykälää, joista käy selville ne teot, jotka lain mukaan ovat rangaistavia ja rangaistusmäärät.

1. §.

Joka julkisesti väkijoukossa esittää taikka painokirjoituksen kautta tai muulla tavoin levittää perättömiä tietoja taikka oleellisia seikkoja salaten tai muutoin väaristellen tahi loukkaavaa tai halventavaa sanontaa tai esitystapaa käyttäen esittää tai levittää tietoja tai lausumia, jotka ovat omiansa halventamaan eduskuntaa, hallitusta, julkista viranomaista tai voimassaolevaa valtio- ja yhteikuntajärjestystä tahi törkeästi loukkaamaan uskonnollisia tai siveellisiä periaatteita taikka häpäisemään kansallisia muistoja, tuomittakoon vähintään viiteenkymmeneen päiväsakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. Sama olkoon laki, jos joku edellä mainituin tavoin esittää tai levittää lausumia tai tietoja, jotka ovat omiansa vahingoittamaan Suomen suhteita ulkovaltoihin taikka, eksyttämällä tai harhaanjohtamalla yleisöä, aikaansaamaan vaaran yleiselle järjestykselle tai herättämään levottomuutta yleisön keskuudessa.

Jos esityksen, lausuman tai tiedonannon tarkoituksena oli jonkin sellaisen vaikutuksen aikaansaaminen, kuin 1. momentissa on sanottu, olkoon rangaistus vankeutta vähintään kolme kuukautta.

2. §.

Se, joka on tehnyt itsensä syypääksi rikoslain 27. luvun 1., 2. tai 3. §:ssä tarkoitettuun rikokseen, tuomittakoon, jos loukkaus on julkisesti väkijoukossa tahi painokirjoituksen kautta kohdistettu valtiolliseen tai yhteisunnalliseen toimihenkilöön ja on omansa aiheuttamaan sellaisen käsityksen syntymisen, että loukattu on arvoton nauttimaan sitä luottamusta, jota hän sanotussa toiminnassaan tarvitsee, vankeuteen: vastoin parempaa tietoa tehdystä herjauksesta vähintään kuudeksi kuukaudeksi ja enintään kolmeksi vuodeksi, muunlaisesta herjauksesta vähintään kolmeksi kuukaudeksi ja enintään kahdeksi vuodeksi sekä solvauksesta vähintään yhdeksi kuukaudeksi ja enintään yhdesi vuodeksi.

Oikeusministeri Serlachius on STT:n edustajalle, tiedustelun johdosta, mitä lain hyväksyminen tulee vaikuttamaan julkisen sanan valvontaan ja millainen kirjoitustapa tästä lähtien on katsottava kielletyksi, kertonut seuraavaa:

Ministeri Serlachius huomautti aluksi, että yksityiskohtaisin esimerkein on luonnollisesti mahdotonta etukäteen tarkoin määritellä lain sovellettavuutta. Lain noudattaminen ei suinkaan tule olemaan sanomalehdistölle mikään ylivoimainen tehtävä, sillä enempään kuin mitä oikein käsitetystä itsekurista jo johtuu, ei laki julkisen sanan käyttäjiä pyri velvoittamaan.

Laki tarkoittaa luoda sellaisen olotilan, mikä olisi pitänyt voida pelkän itsekurin kautta saavuttaa. On senvuoksi syytä olettaa, että sanomalehdistö, käsittäen lain merkityksen, katsoo kunnia-asiakseen sen tarkan noudattamisen.

Aiheen puheenaolevan lain säätämiseen on antanut se kieltämätön tosiasia, että sanomalehdistön itsekurissa on ilmennyt valitettavaa höltymistä. Arvokkuuden, itsehillinnän ja totuudellisuuden vaatimuksia vastaan on usein rikottu.

Joillakin tahoilla on tullut tavaksi esim. joko suoraan taikka salaviittailuin väittää, että hallitus ja eduskunta, kun ne ryhtyvät määrättyihin lainsäädäntö-

(Jatk. siv. 4.)

Paljonko velallisella on lain turvaa?

Tänä, lievimmin sanottuna, lamakautena, jolloin taloudellinen tilanne maassamme — kaikista virallisista ja varsinkin epävirallisista parantumisennusteluista huolimatta — näyttää yhäti vain kiristyvän, kuuluvat velanhakutuomiot ja niitä seuraavat ulosmittaukset aivan jokapäiväisiin tapahtumiin. Jokainen, joka on joutunut ahtaalle joko omien tai toisten "syntien" tähden, saa varautua näitä vastaanottamaan. Tällöin on erikoisesti muistettava, että kaikki palkannauttijat, kuulukootpa he sitten joko ruumiillisen tai henkisen työn tekijöihin, joutuvat olemaan ulosottoviranomaisten kanssa tekemisissä useita vuosia, väliin aina kuolemaansa saakka: heidän palkkatuloistaan nypitään aina määrätyt osuudet ulosmittauksina. Verraten vähäisetkin velat, jos ne joutuvat ulosottoteitse perittäviksi, kasvavat lainhakukustannuksineen, juoksevine korkoineen y.m. lisineen suorastaan huikeisiin summiin, joitten suorittaminen nykyisillä palkoilla vie kyllä aikaa.

Kun ottaa huomioon, että eräillä palkallaan eläjillä on vielä jossain määrin muutakin omaisuuden ripettä, jonka kimppuun velkojat tuomioittensa nojalla ovat monissa tapauksissa hyvin hanakoita hyökkäämään, eivät toisin sanoen tyydy palkasta menevään osuuteen, lienee tässä syytä lyhyesti selvittää, minkä turvan nykyisin voimassa oleva plosottolaki kaikesta tiukkuudestaan huolimatta suo velalliselle, ja eritoten palkkansa varassa olevalle. — Ulosottolain muuttamisesta annettu laki on huhtikuun 8 päivältä 1932. Sen neljännen luvun 5 §:n mukaan on ulosmittauksesta erotettava, s.o. ulosmittaamatta jätettävä:

1) velalliselle ja hänen perheellensä tarpeelliset pito- ja makuuvaatteet sekä sängyt, niin myös välttämättömät huoneja talouskalut;

2) velallisen ja hänen perheensä hartauskirjat ja muut hartauden harjoitukseen aiotut esineet sekä oppi-, ammattija sivisyskirjat;

3 velallisen ja hänen vaimonsa vihkija kihlasormukset;

4) tarpeelliset työvälineet sekä, papeilta, virkemiehiltä, sotilailta, lääkäreiltä ja kätilöiltä ulosmitattaessa, mitä he virkansa tai ammattinsa harjoittamiseen tarvitsevat, niin myös

5) jos se katsotaan velallisen toimeentulolle välttämättömäksi, talossa olevista varoista, mitä yhden kuukauden elatukseksi on tarpeen.

Jos 4 kohdassa (huomatkaa erikoiesti) mainitun omaisuuden arvo ei nouse tuhanteen taikka, kun velallisella on perhe elätettävänä, kahteentuhanteen markkaan, otettakoon ero muusta velallisen osoittamasta irtaimistosta. Velallinen on oikeutettu 4 kohdassa mainitun omaisuuden sijaan taikka jos sellaista omaisuutta ei ole, eroittamaan muuta irtaimistoa näihin määriin. Mutta irtainta omaisuutta, joka on panttina taikka jota toinen hallitsee ja on oikeutettu saamisen vakuutena pitämääin takananssa, älköön erotettako, kun ulosmittaus tapahtuu siitä velasta, jonka vakuutena omaisuus on.

Edellä olevista lain kohdista huomattaneen, ettei velallisen nauttima turva ole suinkaan mikään kehuttava. Jää varmasti monta kertaa pelkän tulkinnan varaan, mitä kaikkia on pidettävä "tarpeellisina", "välttämättömänä", "aiottuna" j.n.e. *Velkojan mielestä ei velallinen tarvitse mitään!*

Mitä sitten palkkaan tulee, niin säätää puheenaolevan lain 6 §, että kun velallinen valtion tai yksityisen palveluksesta nauttii palkkaa, on viimeisenä maksuaikana erääntyneestä palkkamäärästä taikka, jos velallinen jo on sen nostanut, hänen hallussaan olevasta rahasta jätettävä ulosmittaamatta sen verran, mikä vastaa kahta kolmannesta siitä, mikä palkasta tulee ulosmittauksen ja seuraavan maksuajan väliselle ajalle, ei kuitenkaan vähempää kuin viisitoista taikka, jos velallisella on perhe elätettävänä, kolmekymmentä markkaa päivää kohti.

Tämä kohta on onneksi selvä: palkannauttijalta voidaan ottaa ulosmittauksella vain kolmannes palkasta. Toinen asia on kokonaan se, millä tavoin hän tulee tuolla lopulla toimeen, varsinkin jos hänellä on suuri perhe elätettävänä. Saanee kysyä.

Kohtalot kokenut.

PERUSAJATUS 1. 卐

Kunkin yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdoitta ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palvelemaan.

„Kiihoituslaki" vahvistettu . . .

(Jatk. siv. 3.)

toimenpiteisiin valtiollista kiihoitusta vastaan, muka tahtovat kieltää kansalaisia rakastamasta isänmaataan tai aikovat saattaa voimaan diktatuurin y.m.s. taikka että hallitus ja eduskunta, jos ne ponnistuksisiaan huolimatta eivät ole onnistuneet torjumaan kaikkia ahtaasta ajasta kansalaisille aiheutuneita haittoja ja kärsimyksiä, ovat tunteettomia kansan hädälle sekä tahallaan jättävät suorittamatta avustustoimia, joihin pula-ajan vuoksi olisi voitu ja joihin olisi pitänyt ryhtyä. Jopa on väitetty, että rikollisuus olisi johtanut maan politiikkaa viimeisten viidentoista vuoden ajan, että Tartossa on tehty häpeällinen rauha, jossa on laiminlyöty Suomen etujen valvominen, ja että kaikki vapaussodan saavutukset on pantu alttiiksi taikka että hallitus ajattelee toisin kuin ne, jotka maan vapauttivat j.n.e., kaikki väiteitä ja viittailuja, jotka sisältävät sellaisen ajatuksen, että maan hallitukset joko ovat toimineet tahallaan maan itsenäisyyttä vastaan tai ainakin huolimattomuudellaan saattaneet sen vaaranalaiseksi. Onpa julkisuudessa väitetty sellaistakin, että hallitus on provosoinut, tahallaan aiheuttanut Mäntsälän kapinan, ja sellaista, että hallitus on ollut mukana järjestämässä n.s. kyydityksiä j.n.e. Kun tällaista väitetään ja kun ainakin yksinkertaisimmat lukijat ja kuulijat sen myös uskovat, syntyy näiden keskuudessa helposti se käsitys, että hallituksessa ja eduskunnassa istuu vallan kelvotonta väkeä.

Ne yksityiset hallituksien tai eduskunnan jäseninä toimineet tai toimivat henkilöt, joihin tällaiset viittailut kohdstuvat, saattavat kyllä kestää tämän tapaisen mustaamisen ilman, että siitä heille kansalaisina koituu voittamaitomia vaikeuksia tai ikävyyksiä, mutta valtiojärjestyksen arvo niistä, etenkin vähemmän arvostelukykyisten kansalaisten silmissä, joka tapauksessa kärsii.

Yhtä vähän kuin sopii aiheettomasti tehdä hallituksen tai eduskunnan jäsenten rehellisyyttä taikka heidän pyrkimystensä vilpittömyyttä epäilyksenalaiseksi, yhtä vähän sopii yksityistä valtiollista vastustajaa sanoa poliittiseksi huijariksi, tai paatuneeksi ja parkkiutuneeksi lurjukseksi, miestä moraalista kemiallisesti vapaaksi j.n.e., kuten on tapahtunut. Tällaiset sanonnat eivät kuulu arvostaan kiinnipitävän ja vastuuntuntoisen sanomalehdistön sanavarastoon.

Ei ole liioin omiaan edistämään kansalaissopua ja valtakunnassa välttämätöntä yhteistyötä se, että valtiollisia vastustajia ryhmäkunnittain nimitellään sellaisin nimityksin, jotka on tarkoitettu saattamaan nimiteltävät halveksimisen alaisiksi tai heidän isänmaallinen mielenlaatunsa epäiltäväksi, kuten käyttämällä esim. sanontatapoja lahtari ja punikki, patkuli, diktatuuri-kopla, huijariliiga, plooturintama, plootusankarit, poliittinen sikala, kettufarmi y.m.s. Hyvää käsitystä aikamme moraalista ei myöskään anna kiihoittava puhe siitä, kuinka muka nuorten on käytävä taistelua vanhempia vastaan.

Sopimatonta on niinikään vetää agitatiotarkoituksessa julkisuuteen viranomaisten tai yhteiskunnallisten toimihenkilöiden yksityisiä asioita, kuten heidän taloudellista asemaansa tai raha-asioitansa koskevia seikkoja. jos tällaiset asiat eivät kuulu julkisuuteen silloinkaan, kun esitetyt tiedot kenties sinänsä oikeita, niin kerrassaan sopimatonta tietenkin on, että tunnettujen henkilöiden yksityisasioista esitetään julkisuudessa vääriä tietoja suurentelemalla tai vääristelemällä asioita määrätyssä tarkoituksessa kuten valitettavasti usein on tapahtunut.

Eri kansanryhmien välisiä suhteita on edelleen omiaan kärjistämään valtiollisten vastustajien uhkaileminen erilaisilla rangaistuksilla siinä tapauksessa, että asianomaisen uhkailijan ryhmäkunta pääsee valtaan.

Valitettava piirre julkisen sanan esiintymisessä on myös ollut se tapa, jolla valtakunnan puolustuslaitosta, varsinkin maan suojeluskuntajärjestöä on usein arvosteltu. Pienistäkin sotilaiden tai yksityisten suojeluskuntalaisten tekemistä rikkomuksista on yritetty uutisten otsikoimisella tai muulla tavalla vierittää vastuu asianomaiselle järjestölle itselleen. Kerrassaan tuomittavia ovat myöskin kirkkoon ja uskontoon kohdistuneet usein hyvinkin räikeät kirjoitukset, joissa on voitu jopa nimittää kirkko portoksi, joka pitää yhteyttä maan hallituksen kanssa. Sopimatonta tuomioistuinten toiminnan arvostelua ei myöskään ole puuttunut.

Suhtautuminen sellaisiin kansallisiin muistoihin, joiden kunnioittaminen tulisi olla itsenäisen maan kansalaisten vapaaehtosena velvollisuutena, on myöskin perusteellisen korjauksen tarpeessa. Sitä, mikä liityy itsenäisyystaisteluumme, tulisi vihdoinkin jokaisen osata pitää kunniassa. Jos sanomalehdistö pyrkii noita muistoja särkemään ja halventamaan, niin se huonosti tuntee velvollisuutensa.

Kansainvälinen kohteliaisuus vaatii, että muiden maiden oloja ja toimivia henkilöitä arvosteltaessa säilytetään tarpeellinen objektiivisuus ja arvokkuus. Me olemme itse syystä loukkaantuneita, jos jonkin vieraan maan sanomalehdistö tai joku julkinen henkilö siellä pyrkii meille opettamaan, miten meidän on asioitamme hoidettava, mutta meidän tulee olla siksi johdonmukaisia, että noudatamme samaa pidättyväisyyttä muihin nähden. Ei ole sopivaa räikein sanoin mestaroida muiden tekoja taikka tekemättä jättämisiä, varsinkaan kun emme yleensä voi edes riittävästi tuntea niitä edellytyksiä, joiden pohjalla vieraissa maissa toimitaan. Jos jossakin vieraassa maassa vallitseva sisäpoliittinen järjestelmä esim. on meistä vastenmielinen, ei sen tarvitse ollla sitä asianomaisen maan kansasta, ja meidän on joka tapauksessa paras antaa heidän pitää se, minkä ovat itse itselleen valinneet. Toisaalta se, että jokin järjestelmä on jossakin vieraassa maassa saanut laajan kannatuksen, ei suinkaan ole riittävä syy siihen, että sitä on meidänkin, kenties hyvinkin toisenlaisiin oloihimme koetettava sovittaa joko hyvällä taikka pahalla. Suomen kansalaisten ei ole syytä sillä tavoin veljeillä vieraiden maiden valtiollisten suuntien tai ryhmäkuntien edustajain kanssa, että niiden voitot taikka tappiot täälläkin aiheuttavat joko hillitöntä riemua taikka törkeitä solvatuksia. Suorastaan vastuutonta on se, jos hillittömillä puheilla taikka kirjoituksilla turmellaan naapurisopu ja ystävällisen kanssakäymisen mahdollisuudet toisten kansojen kanssa.

卐

Vapaus, — Taistelu.

Et väistyä saa
vaikk' sortaja voimallaan uhkaa.
Tee vapaaksi maa
vaikk' eessäs' on tulta ja tuhkaa
Nää käskyt jo on
sun piirretty sielusi pintaan
ja korvaamaton
on taistelu onnemme hintaan.

Ei sortaja voi
sun tahtoas', aatteitas' raastaa.
Ei huomenen koi
nää nousussaan, ollutta saastaa.
Jää kilveksi sun
ilo taistojen, uskosi voittoon.
Lipun halveksitun
olet nostava huomenen koittoon.

Jo sortaja vei
sun ruskean, taistojen verhon.
Mutt' murtaa se ei
saa mieliä. Uutehen terhoon
käy varmahan tuo
kuus' Suomemme, kukkivalatva.
Uus' valoinen vuo
saa yöstäkin huokailevasta.

Käy pystyssä pää.
Käy taistohon lippumme alle.
Hakaristimme tään
me nostamme taivahalle.
Ain' hulmuamaan
vapain kaartehin, puhtaana pinta.
Sanat saattelemaan
:›VAPAUDEN ON TAISTELU, HINTA.›

N:o 1998.

VAATETUSTYÖ JA JUUTALAISET.

Juutalaiset ovat meillä erikoistuneet etupäässä vaatetustyön alalle. Muutamia kymmeniä vuosia sitten oli tämä erikoisen silmäänpistävä, mutta nyt viimeisinä vuosina on tilanne muuttunut niin että juutalaisten osuus vaatetustyön yrittäjien alalla on supistunut noin 15 %:iin. Suomalaisten osuus on siis tuntuvasti noussut, niin että ne muodostavat huomattavan enemmistön.

Tämä suomalaisen yritteliäisyyden eteenpäin meno on huomattava erikoisesti siksi, että se on tapahtunut sitä huolimatta tai mahdollisesti juuri osaksi sen vuoksi, että juutalaisten valmistus- ja myyntitavat ovat erilaisia, kuin mitä suomalaisten ja kuin mitä täällä pidetään soveliaana.

Sikäli kuin meille on kerrottu, käyttävät juutalaiset pukuja valmistaessaan tuntuvasti huonompaa kangasta ja yleensä tarpeita. Sen lisäksi esim. tilauspukuja valmistaessaan he tekevät niitä massapukuvalmistuksen mittapapereita leikkauksessa käyttäen, joten ovat tilaisuudessa siinäkin pääsemään vähillä kustannuksilla. Ja valmistus tulee yleensä heillä heikompaa, sillä he käyttävät siihen vähemmän huolta ja aikaa.

Juutalaisten myyntitapa on myöskin erikoista. Jokainen, joka juutalaiselta on ostanut puvun, muistaa, mitenkä siinä pukua peilin edessä koeteltaessa sitä nyitään joka puolelta ja pyöritään ympärillä sekä puhe kulkee, joten ostajalle ei jää tilaisuutta hetkeksikään puvun arvostelemiseen. Hintakäsittely on myöskin erikoista. Kun ostaja esittää hintaa alennettavaksi, niin loppujen lopuksi tuodaan sitä varten erikoisesti valmistetut kirjat, joilla osoitetaan, että myyvät puvun alle omien hintojensa ja voittoa tulee vain "käärepaperissa".

Sitä vastuuntuntoa, joka myyjällä pitäisi olla ja joka suomalaisilla myyjillä yleensä on, sitä saa turhaan etsiä juutalaisten luonteesta, sillä se olisi heissä luonnonvastaista. Juutalaisten toiminta kaikkialla maailmassa rakentuu itsekkyydelle, vastuuntunnon jos he hyväksyvät ohjeekseen, niin silloin he samalla kieltävät itsensä.

Vaatetustyön alalla kilpailu jatkuu ja varmasti suomalaisen parempi pätevyys ja kunto ennen pitkää pääsee tällä alalla yksin vallalle.

卐

Huomioita Helsingistä.

Onpas siitä taas joitakin päiviä kulunut, kun viimeksi Helsingin kadut saivat kunnian allekirjoittanutta päällään kantaa. Paljon on tosin siitä lähtien ehtinyt tapahtuakin, niin meille kuin muillekin, mutta emme sittenkään osanneet eroa entisen helsinkiläisen ja nykyisen "systeemin orjan" välillä niin suureksi kuvitella. Osittain on syytä siinäkin, että arvosteluperusteemme on aikatavalla muuttunut sitten viime näkemän. Meihin on nimittäin tuhansien muiden keralla syöpynyt uusia kummallisia näkemyksiä ja käsityksiä kansamme tulevaisuudesta ja ennen kaikkea nykyisistä elämän terveemmistä muodoista. Ei liene kunniaksi pääkaupungillemme, että sen asukkaista suurin osa viettää mitä irstainta ja tylsistyttävintä elämää. Minne joutuu Suomen tulevaisuuden kansa, jos sillä ei ole sen terveempiä suvun jatkajia, ä i t e j ä, kuin mitä pitkin katuja näkee vieriskentelevän. Ei liene kovinkaan suuria toiveita saada enää milloinkaan terveitä kansalaisia nuorista henkisistä raunioista, kasvatettua tämänpäiväisistä pihojen ja katujen hylkiöistä. —

On jo korkea aika nostaa katseet kohti jotakin kiinnepistettä, joka lupaa ja takaa kansallemme uutta, parempaa elämää. Muualta emme turvaa ja apua löydä kuin uudesta kansaa kokoavasta ja sitä juuriaan myöten parantavasta kansallissosialismista.

Suomen Kansan Järjestö on se runko, jonka ympärille toivomme kaikkien keräytyvän taisteluun ei jonkun itsekkään ryhmän, vaan koko Suomen kansan parhaaksi. Nouskaa jo heti ja ryhtykää taisteluun niitä voimia vastaan, joiden työn repiviä hedelmiä näette kaikkialla ympärillänne.

S. O. S.

卐

— **Uusi kangaskauppa** avattu Hämeentie 37. Sieltä on saatavana kaikkia alaan kuuluvaa tavaraa kohtuushinnoilla. Viittaamme ilmoitukseen.

PERUSAJATUS 4. 卐

Valtakunnan ehdottomana velvollisuutena on huolehtia Suomen kansalaisten toimeentulomahdollisuuksien turvaamisesta ja näitten jatkuvasta kehittämisestä terveiden kehityslakien pohjalla. Työttömyys ja sen aiheuttama hätä eivät saa esiintyä maassa, jolla on suunnattomat edellytykset hyvinvointiin.

S. K. J. Ompeluseura

kokoontuu 23. 4. klo 19 piirihuoneustossa.

Kaikkien saavuttava.

Tärkeä tapaus sivistyselämässämme.

Parin viikon kuluttua ilmestyy ensimmäinen numero uutta aikakauslehteä, jonka toimitajana on kirjailija K e r s t i B e r g r o t h. Samoin kuin hänen aikaisemmin toimittamansa "Sininen Kirja" tämäkään lehti ei ole "kirjallinen" vaan yleisinhimillinen.

Sen päämääränä on vapaan h e n k i s e n e l ä m ä n palveleminen ja se tahtoo luoda yhteyttä kaikkien niiden kesken, jotka tuntevat kaipaavansa tällaisen vapaan henkisen elämän keskusta ja tahtovat olla mukana sitä luotaessa.

Lehden nimeksi tulee P ä i v ä k i r j a.

卐

— **Puhdas kasviruoka** on keväällä ja kesällä hyvin terveellistä ja miellyttävää syödä. Sitä on täällä Helsingissä saatavana Uudenmaankatu 6. B. 10, Rva Laukkisen ruokasalissa. Kannattaa käydä tutustumassa.

Sekalaisia ilmoituksia

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki. Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja / Toimiston päällikkö / Järjestön rahastaja	24 100
Lehtijaosto: kassa / ilmoitukset / tilaukset	34 793
Toimitus	21 456
Arpajaistoimisto	33 156
Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
SKJ Helsingin Sörnäisten lukutupa,
V linja 14.
Uudenmaan piirikanslia,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia,
Turku, Eerikinkatu 12.
Mäntsälän alue,
Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue,
Karjaa. Puh. 1 41
Kuopion aluekanslia,
Kuopio, Puijonk. 15. Puh. 991.
Vaasan I aluekanslia,
Korsholma. opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia,
Vaasa. Vaasanpuistikko. Kerman
Viipurin aluekanslia,
Viipuri, Ristimäki, Kaalimaankatu 2. Saarinen.
Jyväskylän alue,
Jyväskylä. Asemakatu 5.
Porvoon aluekanslia,
Porvoo. Vesitornink. 34.
Loviisan aluekanslia,
Loviisa. Mariank. 7. A.
Hämeenlinnan aluekanslia,
Hämeenlinna, Hätilä, Harjula.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20. määrätyllä paikalla 10 % koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapaino Oy.